

N:o 4.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 23 februari 1887.
 — — — — Andra Kammaren den 23 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående jemkning af den på hemman å landet hvilande inqvarteringsbörd under fredstid.

(Lagutskottets utlåtande n:o 3.)

Till Konungen.

Bland de besvär, som hvila å den svenska jorden, förekommer äfven skyldigheten att till inqvartering emottaga tågande trupper. Att detta besvär, der det in natura utgöres, bör åligga egare och innehafvare af fastighet, synes ligga i sjelfva arten af besväret. Från denna skyldighets utgörande under fredstid hafva emellertid genom åtskilliga äldre författningar flere särskilda slag af hemman blifvit befriade, och antalet af dessa undantag är så betydligt, att ifrågavarande besvär derigenom kommit att å vissa orter hvila ganska tungt på de hemman, hvilka icke åtnjuta sådan befrielse.

Då någon giltig grund för de omförmälda undantagen numera icke lärer förefinnas och då besväret, derest detsamma utjemnas genom undantagens upphäfvande, skulle blifva af så ringa betydighet, att värdet af de hemman, som genom en sådan åtgärd skulle få dylik skyldighet sig ålagd, icke gerna kan deraf röna någon minskning, har Riksdagen, i anledning af gjord framställning i ämnet, för sin del antagit följande

L a g

angående jemkning af den på hemman å landet hvilande inqvarteringsbörda under fredstid.

Med upphäfvande af hvad som stridande mot denna lag finnes stadgadt ej mindre i 23 punkten af Kongl. Maj:ts förnyade qvarterordning den 28 mars 1719, kongl. brefvet angående kungs- och ladugårdars befrielse för inqvartering den 2 november samma år, 2 och 3 punkterna i förordningen angående de friheter och förmåner, hvilka alla de i gemen hafva att niuta, som här i Riket och derunder lydande Provincier några Metall samt Mineral Streck och nyttiga Bergarter uppfinna, angifva och i gång bringa, den 27 augusti 1723, 8 och 9 punkterna af Ridderskapet och Adelns privilegier den 16 oktober 1723, 2 § i förordningen angående Hemman för Lotsarne i Riket samt hvad thermed gemenskap hafva kan, den 17 september 1783 och kongl. brefvet den 27 juni 1791 än äfven i andra allmänna författningar, förordnas som följer:

Den egare och innehafvare af vissa hemman å landet för närvarande tillkommande frihet från skyldigheten att efter lagstadgad grund lika med öfriga hemman under fredstid deltaga i utgörande af inqvartering skall från och med den 1 januari 1888 upphöra att gälla; dock vare de, hvilka ega åtnjuta de genom presterskapets privilegier förunnade förmåner, ej pligtige att i inqvarteringsskyldighetens utgörande deltaga i vidsträcktare mån, än som med samma privilegier må vara förenligt.

Stockholm den 23 februari 1887.

Med undersåtlig vördnad:
